

Erezia crucificării cuvintelor

Costel Zăgan

Ce greu se închid rănilor bucuriei Doamne
În fiecare cicatrice apune soarele
Din suferință întrupatu-s-au și stelele și
marea Chiar dacă în fiecare clipă dragostea
îți cercetează măruntaiele sufletului
Trăiești numai dacă te bucuri de moarte
Să nu ai teamă totuși
Adevărul încă te mai poate înălța
Cât timp inima mai bate iar suferința te în
florește Cântă și dă-o naibii de lume
Dumnezeu e pâinea de care ai nevoie
Mănâncă și taci

Costel Zăgan, EREZII DE-O CLIPĂ II